

[POLİTİKA]

kriz kimin krizi?

2002'den bu yana ABD'nin, Türkiye'li yeni ortağı AKP, hem Ortadoğuda kaptığı rol gereği, hem de neo-liberal uygulamaların tavizsiz yürütücüsü olduğu gerçeği ile 2001 krizinden devraldığı iktidar koltuğunu özelleştirmeler, borçlanmalar ve hibe paralar ile kısmen rahatlatmış ve kitlelere bunu ekonomik başarı olarak propaganda etmişti. Hatta bir gecede düşürülen ülke nüfusu sayesinde kişi başına düşen GSMH 2.500 dolar arttırılmış ve yapılan bu gölge oyunu, sahte başarının sonuçları olarak topluma sundurulmuştur.

SERKAN KAYA

Dünya yeniden gebe. Doğacak olandan her teorik / ideolojik formun farklı beklentileri olsa da bu doğum kaçınılmaz olarak tüm toplumsal sınıfları alt üst edecek. Yaşanan ve sıklaşan yönetim ve hegemonya sancıları bu doğumun kolay geçmeyeceğinin belirtilerini de açığa çıkarıyor. Ancak bu sancılar kadar önemli olan başka bir gerçek ise, bu doğumun düşük, kürtaj vs. yöntemlerle engellenemeyeceğinin kesin olduğudur.

Hegemonya ve pazar paylaşımı kavgasında önemli yer tutan ABD, hızla ekonomik bir buhranın eşiğine gelmiştir. Açtığı iki işgal hareketi de, karşılaştığı direniş yüzünden savaşın maliyetini derinleştirmiş, başkaca büyüyen pazarların da etkisi ile içeride ekonomisi çökmenin eşiğine gel-

miştir. En son yaşadığı ve dalga dalga dünyaya yayılan mortgage krizi ABD için lanetli günlerin müjdecisidir.

Bu krizin; hiç kuşku yok ki öncelikli olarak etkileyeceği / tetikleyeceği iktisadi yapılanmalar, bizimki gibi bağımlı ekonomiler olacaktır. Zaten bir süredir ortada hayalet gibi dolaşan kriz sözcüğü de bu süreçten bağımsız değildir. 2002'den bu yana ABD'nin, Türkiye'li yeni ortağı AKP, hem Ortadoğuda kaptığı rol gereği, hem de neo-liberal uygulamaların tavizsiz yürütücüsü olduğu gerçeği ile 2001 krizinden devraldığı iktidar koltuğunu özelleştirmeler, borçlanmalar ve hibe paralar ile kısmen rahatlatmış ve kitlelere bunu ekonomik başarı olarak propaganda etmişti. Hatta bir gecede düşürülen ülke nüfusu sayesinde kişi başına düşen GSMH 2.500 dolar arttırılmış ve yapılan bu gölge oyunu, sahte başarının sonuçları olarak topluma sundurulmuştur.

Ancak ne birbiri arkasına küresel sermayeye peşkeş çekilerek satılan KİT'ler, ne de alınan hibe paralar, cari açığın derinleşmesini engelleyememekte, sadece sona giden yolculukta ara durak işlevi görmektedir. Sistemin yapısal krizi olan bu dönemde bir çığ gibi büyüyen işsizlik ise bu sürecin kolay atlatılamayacağına en açık örneğidir.

Üstelik bütçe açığının engellenemez artışına bir süredir yürütülen sınır berisi / ötesi operasyonların maliyetinin 25 milyon doları geçtiği gerçeği eklenirse AKP'nin celladının adının ekonomik kriz olacağı aşikardır.

Bir de üstüne siyasal olarak resmi ideoloji tarafından defolu ilan edilen ve rejim karşıtı gösterilen bu siyasal organizasyonun kendisini de, ülkeyi de yönetim krizine sürüklemesi kaçınılmazdır. Kitlelerin değişim talebini istismar ederek kendisine yedekleyen AKP'nin, koleksiyon yaptığı muhtıraları lehine çevirerek yarattığı "mazlumum" maskesinin düşmesine ramak kala açılan kapatılma davası sürece yeni boyut kazandırmıştır.

Küresel sermayeye entegrasyon dışında başka amaç taşımayan, "şeriatın şerrinden" korkan bu kadroların yeniden şekillenen Ortadoğuda bölgesel güç olmak için ya da başka bir ifade ile emperyalist tekellerin daha rahat at koşturması için

direnebilecek bölge güçlerini pasifize edecek ılımlı İslam konseptinin yegane figüranıdır. O nedendir ki bugün süren mahkeme savaşlarının arkasında yatan neden oligarşik elit içerisindeki; ülkenin entegre edileceği güçler arasındaki farklılıkta yatmaktadır. Dünya ekonomisi ve siyasal yönlendirme sürecinde önemli bir başka güç olan Şanghay Beşlisi'nin , ABD ile girdiği pazar paylaşım savaşı bu coğrafyada da keskinleşerek sürmektedir.

Oligarşik elit içerisinde başka bir fraksiyonu temsil eden Ergenekon ise; ülkeyi bu beşliye entegre etmek isteyen anti-Amerikancı (anti-emperyalist değil) söylem ile meşruluk kazanmaya çalışan Kızılmacı bir ittifaktan oluşmakta ve aynı zamanda İttihat-Terakki'nin de günümüze uzanan yegane veliahtı olma özelliğini taşımaktadır. Kendilerini tek ve gerçek iktidar gören bu yapılanmadaki kişiler "iyi çocuklar" mıdır bilinmez. Ama bilinen bir gerçek ise şudur; bu çocuklar da Enver Paşa gibi ülkeyi emperyalist maceralara sürüklemekte hiç beis görmemekte ve ulvi amaçları için darbe, cunta, sabotaj, suikast gibi her türlü yasa ve demokrasi dışı yöntemlere başvurmaktan çekinmemektedirler.

Devletin tüm derinliklerinin sahibi olduğuna inanan bu güçlerden pay almaya çalışan AKP arasındaki kavga ya da güç savaşı, artık dün olduğu gibi kapalı kapılar arkasında, ince hilelerle değil, meydan savaşlarına dönüşmüştür. Tek gizlenen gerçek ise iki akımın da isterleri ezilenlerin çıkarına dayanmamaktadır.

Şimdi ülke bir rejim krizi ile yüz yüzedir. Muhtemeldir ki bu mahkeme savaşları bir denge tutturulunca sona erecektir. Ve yine muhtemeldir ki, iki gücün de diğerini topyekun tasfiye edebilecek gücü taşıyor oluşu geçici anlaşmayı zorunlu kılacaktır. Ama süreci bitirmeyecektir. Yani doğum kaçınılmazdır.

Tıpkı 1900'lerin başı gibi yeni bir paylaşım savaşında küresel sermayenin unuttuğu tarihi gerçeklik ise şudur; bu gebelik bağrında ikiz barındırmaktadır. Biri emperyalist-kapitalizmi gerçekleştirecek, diğeri ise "Başka bir Dünyanın Mümkün" olduğunu güçlendirecek. Sorun bu ikinci bebeği karşılayacak eli / elleri büyütme.